

**Decizie de indexare a faptei de plagiat la poziția
00382 / 03.07.2017
și pentru admitere la publicare în volum tipărit**

care se bazează pe:

A. Nota de constatare și confirmare a indiciilor de plagiat prin fișa suspiciunii inclusă în decizie.

Fișa suspiciunii de plagiat / Sheet of plagiarism's suspicion	
Opera suspicionată (OS)	Opera autentică (OA)
Suspicious work	Authentic work
OS	FRUNZETI, Teodor și BUȘE, Dorel. <i>Relații Internaționale</i> . București: Editura Universității Naționale de Apărare "Carol I" (UNAp). 2011.
OA	TODEREAN Olivia. <i>Feminismul în Relațiile Internaționale</i> . MIROIU Andrei, UNGUREANU Radu-Sebastian (coordonatori), BIRÓ Daniel, DÎRDALĂ Lucian-Dumitru și TODEREAN Olivia. <i>Manual de relații internaționale</i> . Iași; București: Polirom. 2006. p. 165-177.
Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion	
p.132:13 – p.136:00	p.165:04 – p.165:06; p.165:18 – p.165:22; p.166:01 – p.166:06; p.166:12 – p.168:02; p.168:15 – p.168:25; p.169:11 – p.169:21; p.170:01 – p.170:16; p.171:12 – p.171:15; p.174:13 – p.174:26; p.175:26 – p.176:38
Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at www.plagiate.ro	

Notă: Prin „p.72:00” se înțelege paragraful care se termină la finele pag.72. Notația „p.00:00” semnifică până la ultima pagină a capitolului curent, în întregime de la punctul inițial al preluării.

Note: By „p.72:00” one understands the text ending with the end of the page 72. By „p.00:00” one understands the taking over from the initial point till the last page of the current chapter, entirely.

B. Fișa de argumentare a calificării de plagiat alăturată, fișă care la rândul său este parte a deciziei.

Echipa Indexului Operelor Plagiate în România

Fișa de argumentare a calificării

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
2.	Preluarea a unor pasaje (piese de creație de tip text) rezumate dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
3.	Preluarea a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată anterior, prin parafrază, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
4.	Preluarea identică a unor figuri (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
5.	Preluarea identică a unor tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor sau de noi autori fără contribuție explicită în lista de autori	
7.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor sau a unor autori din lista inițială de autori.	
8.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție personală care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
9.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
10.	Preluarea identică de tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
11.	Preluarea identică a unor fragmente de demonstrație sau de deducere a unor relații matematice care nu se justifică în regăsirea unei relații matematice finale necesare aplicării efective dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
12.	Preluarea identică a textului (piese de creație de tip text) unei lucrări publicate anterior sau simultan, cu același titlu sau cu titlu similar, de un același autor / un același grup de autori în publicații sau edituri diferite.	
13.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație de tip text) ale unui cuvânt înainte sau ale unei prefețe care se referă la două opere, diferite, publicate în două momente diferite de timp.	

Notă:

a) Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

b) Plagiatul este definit prin textul legii¹.

„...plagiatul – expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la operele originale...”.

Tehnic, plagiatul are la bază conceptul de **piesă de creație** care²:

„...este un element de comunicare prezentat în formă scrisă, ca text, imagine sau combinat, care posedă un subiect, o organizare sau o construcție logică și de argumentare care presupune niște premise, un raționament și o concluzie. Piesa de creație presupune în mod necesar o formă de exprimare specifică unei persoane. Piesa de creație se poate asocia cu întreaga operă autentică sau cu o parte a acesteia...”

cu care se poate face identificarea operei plagiate sau suspicioase de plagiat³:

„...O operă de creație se găsește în poziția de operă plagiată sau operă suspicioasă de plagiat în raport cu o altă operă considerată autentică dacă:

- i) Cele două opere tratează același subiect sau subiecte înrudite.
- ii) Opera autentică a fost făcută publică anterior operei suspicioase.
- iii) Cele două opere conțin piese de creație identificabile comune care posedă, fiecare în parte, un subiect și o formă de prezentare bine definită.
- iv) Pentru piesele de creație comune, adică prezente în opera autentică și în opera suspicioasă, nu există o menționare explicită a provenienței. Menționarea provenienței se face printr-o citare care permite identificarea piesei de creație preluate din opera autentică.
- v) Simpla menționare a titlului unei opere autentice într-un capitol de bibliografie sau similar acestuia fără delimitarea întinderii preluării nu este de natură să evite punerea în discuție a suspiciunii de plagiat.
- vi) Piesele de creație preluate din opera autentică se utilizează la construcții realizate prin juxtapunere fără ca acestea să fie tratate de autorul operei suspicioase prin poziția sa explicită.
- vii) În opera suspicioasă se identifică un fir sau mai multe fire logice de argumentare și tratare care leagă aceleași premise cu aceleași concluzii ca în opera autentică...”

¹ Legea nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004

² ISOC, D. Ghid de acțiune împotriva plagiatului: bună-conduită, prevenire, combatere. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2012.

³ ISOC, D. Prevenitor de plagiat. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2014.

General-locotenent prof. univ. dr.
Teodor FRUNZETI

Mr. conf. univ. dr.
Dorel BUȘE

RELAȚII INTERNAȚIONALE

femeie-cancelar din istoria Republicii Federale Germania; Verónica Michele Bachelet Jeria (29 septembrie 1951) – președintele statului Chile, prima femeie care ocupă această funcție, în istoria țării sale; Pratibha Devisingh Patil (19 decembrie 1934) – al 12-lea și actualul președinte al Republicii India, și prima femeie care a deținut un astfel de post în țara sa.

Astfel, integrarea perspectivelor feministe în abordări postmoderniste, de teorie politică și constructiviste reprezintă o strategie importantă pentru interacțiunea cu alți cercetători din domeniul Relațiilor Internaționale, iar recunoașterea relațiilor strânse dintre gen, idei, identități, norme și aspecte ale politicii și economiei internaționale poate avea beneficii importante pentru generarea de indicii privind procesele asociate transformărilor locale și globale.

Teoriile feministe

O abordare a ansamblului contribuțiilor feministe la studierea relațiilor internaționale este o încercare dificilă, întrucât presupune o sinteză a mult mai mult decât o anumită teorie sau chiar școală de gândire.

A doua observație este că, atunci când discutăm despre feminism în Relațiile Internaționale, dacă dorim să respectăm rigoarea științifică, trebuie să tratăm de fapt în mod clar cele câteva tipuri distincte de teorii de inspirație feministă în Relațiile Internaționale și, în același timp, abordările de gen ale unor fenomene concrete ale realității și politicii internaționale de astăzi.

Feminismul aduce în Relațiile Internaționale atât o agendă teoretică nouă, cât și o agendă de cercetare nouă, regândind fenomene internaționale mai vechi și comunicându-le într-un nou limbaj sau punând în centrul atenției realități internaționale ignorate până acum în cercetările tradiționale (acel *mainstream/malestream*).

O autoare feministă importantă în studierea relațiilor internaționale, Jacqui True, ajunge la concluzia că există trei modalități – chiar etape – de integrare a „genului” în studiul relațiilor internaționale: *genul ca variabilă*, *genul ca element constitutiv* și *genul ca element transformator*¹⁵⁴.

¹⁵⁴ Problematika regândirii de gen a relațiilor internaționale a crescut în amploare în ultimul deceniu, astfel încât astăzi nicio temeinică trecere în revistă a domeniului nu o poate ignora. Se poate observa însă că acest subdomeniu al disciplinei apare uneori prezentat ca „feminism”, alături ca „perspective de gen”. Reducând o dezbateră majoră a studiilor de gen în general, putem afirma că, în Relațiile Internaționale, cele două sintagme se referă la același lucru, anume chestionarea cercetării și a practicii internaționale ținând cont de existența diferenței de gen și a implicațiilor ei ontologice, epistemologice, axiologice și metodologice. Privite în ansamblul lor, contribuțiile feministe nu vorbesc doar despre prezența nevăzută a femeilor în relațiile internaționale, ci, mult mai mult, despre construcția feminității și a masculinității, despre modul în care cele două „se ascund” în teoretizare, despre dihotomiile înlănțuite care structurează întreaga gândire de inspirație occidentală.